

Ieškinio pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Graikijos valdžios institucijų veiksmai, kuriais siekiama apsaugoti nacionalinį ekonomikos sektorių, šiuo atveju komercinių vežimą keliais Šiaurės Graikijoje, jokių atveju nepateisina kliūčių vykdyti teisės aktais leidžiamą ekonominę veiklą kaip antai kombinuotą vežimą Direktyvos 92/106/EEB, kuri remiantis jos 2 straipsniu turi būti taikoma nuo 1993 m. liepos 1 d., prasme.

(¹) OL L 368, 1992 12 17, p. 38.

2006 m. liepos 14 d. pareikštas ieškinys byloje Europos Bendrijų Komisija prieš Vokietijos Federacinę Respubliką

(Byla C-307/06)

(2006/C 224/45)

Proceso kalba: vokiečių

Šalys

Ieškovė: Europos Bendrijų Komisija, atstovaujama V. Kreuzschitz ir I. Kaufmann-Bühler

Atsakovė: Vokietijos Federacinė Respublika

Ieškovės reikalavimai

- Pripažinti, kad pagal nacionalines Federalinio vaiko priežiūros pašalpų įstatymo (*Bundeserziehungsgeldgesetz*) nuostatas suteikdama teisę į vaiko priežiūros pašalpas (*Erziehungsgeld*) kitoje valstybėje narėje gyvenantiems darbuotojams tik tuomet, jei jų dirbamas darbas nėra mažareikšmis užsiėmimas, be to, šią sąlygą turi atitikti tik pasienio darbuotojai, Vokietijos Federacinė Respublika pažeidė EB 39 straipsnį ir Reglamento (EEB) 1612/68 (¹) 7 straipsnio 2 dalį.
- Priteisti iš Vokietijos Federacinės Respublikos bylinėjimosi išlaidas.

Ieškinio pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Pagal Reglamento 1612/68 7 straipsnio 2 dalį darbuotojas, esantis kurios nors valstybės narės piliečiu, kitos valstybės narėje teritorijoje naudojasi tomis pačiomis socialinėmis ir mokestinėmis lengvatomis kaip ir vietiniai darbuotojai.

Pagal Federalinio vaiko priežiūros pašalpų įstatymo 1 straipsnio 7 dalį vaiko priežiūros pašalpa Vokietijoje skiriama kitoje vals-

tybėje narėje gyvenantiems darbuotojams tik tuomet, jei jų dirbamas darbas nėra mažareikšmis užsiėmimas. Šią sąlygą turi atitikti tik pasienio darbuotojai, o Vokietijos teritorijoje gyvenantiems darbuotojams ši taisyklė netaikoma — šie asmenys turi teisę į vaiko priežiūros pašalpą neatsižvelgiant į išdirbtų savaitės darbo valandų skaičių ar darbo užmokesčio dydį. Taigi Vokietijos įstatymų leidėjas mano, kad Vokietijoje gyvenančių asmenų atveju jų užsiėmimo mažareikšmiškumas nekliudo juos laikyti darbuotojais.

Šis reikalavimas yra nesuderinamas su EB 39 straipsniu ir Tarybos reglamento (EEB) 1612/68 7 straipsnio 2 dalimi.

Net jei mažareikšmį darbą dirbantys darbuotojai ir nepatenka į Reglamento (EEB) Nr. 1408/71 taikymo sritį, jei jų atveju netenkinamos I priedo C dalyje (šiuo metu — D dalis) — Vokietijai — nurodytos sąlygos, jokių būdu negalima daryti išvados, kad Reglamentas (EEB) Nr. 1612/68 netaikomas. Teisingumo Teismas savo praktikoje pažymėjo, kad išmokų pašalinimas iš Reglamento (EEB) Nr. 1408/71 taikymo srities neatleidžia valstybių narių nuo pareigos įsitikinti, ar jokia kita Bendrijos teisės, ypač Reglamento (EEB) Nr. 1612/68, norma nekliudo nustatyti gyvenamosios vietos sąlygą. Kalbant apie vaiko priežiūros pašalpą, Teisingumo Teismas netgi aiškiai konstatavo, kad ji yra socialinė lengvata Reglamento (EEB) Nr. 1612/68 7 straipsnio 2 dalies prasme.

Asmeniui, dirbančiam mažareikšmį darbą, gali būti taikoma darbuotojo sąvoka EB 39 straipsnio prasme. Remiantis nusistovėjusia Teisingumo Teismo praktika, EB 39 straipsnyje ir Reglamento (EEB) Nr. 1612/68 straipsnyje pateikta darbuotojo sąvoka turi specifinę reikšmę Bendrijos teisėje ir negali būti aiškinama siaurai. Objektīvus darbo santykių požymis yra tai, kad asmuo tam tikru laikotarpiu vykdo tam tikrą darbinę veiklą (atlieka paslaugas) kitam asmeniui jo vadovaujamas ir gaudamas už tai atlyginimą. Teisingumo Teismas daro išvadą, kad darbas nevisą darbo dieną nėra išskirtas iš nuostatų apie laisvą darbuotojų judėjimą taikymo srities.

Objektyviai nepateisinama ir neproporcinga siekiamam tikslui nacionalinės teisės nuostata yra netiesiogiai diskriminuojanti, jei ji pagal savo pobūdį daro didesnę poveikį darbuotojams migrantams, negu vietiniams darbuotojams ir jei dėl to kyla pavojus, kad ji darbuotojams migrantams sudaro ne tokias palankias sąlygas. Komisijos nuomone, reikalavimas, susiejantis Vokietijos vaiko priežiūros pašalpos mokėjimą dirbantiems mažareikšmį darbą darbuotojams migrantams su gyvenimo Vokietijoje sąlyga, yra objektyviai nepateisinamas ir neproporcingas ir todėl pažeidžia EB 39 straipsnį ir Reglamento (EEB) Nr. 1612/68 7 straipsnio 2 dalį.

(¹) OL L 257, p. 2.